

De bekende Nederlander

(Man at the moment)

Blijspel in twee bedrijven

door

ALAN AYCKBOURN

vertaling

Gees Linnebank

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
(Grimas Theatergrime verkoop)
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **DE BEKENDE NEDERLANDER (MAN AT THE MOMENT)** gaan opvoeren, dienen in alle programma-boekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ALAN AYCKBOURN** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

**Copyright: © 1990 by Haydonning Ltd
Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv**

**Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl**

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363
1800 AJ Alkmaar
Telefoon 072 - 5112135
Website: www.ibva.nl
Email: info@ibva.nl
ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **10** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

ASTRID BAREND - 30-35 jaar

TRUDY - 40 jaar

BEB KEMNA - man, 35 jaar (kan ook door een vrouw worden gespeeld)

JOSÈ - 50 jaar

AREND VAN DE MADE - 42 jaar

MARCO MINK - 48 jaar

KIKA - 18 jaar CINDY - 7 jaar MARTA 50 jaar

DICK HUYSTEE - (kan gedubbeld worden met Josè)

En zeven spelers zonder tekst kan eventueel door de spelers zelf gespeeld of op video opgenomen worden.

LOKATIE:

Patio en zwembad van de Villa van Marco en Trudy aan de Middellandse Zee.

EERSTE BEDRIJF

DECOR:

Patio van een villa in Spanje. Links een stuk villa. Openslaande deuren leiden naar de patio. Terrastafel en stoelen. Ligstoelen. Achter een poort leidende naar buiten en het dorp en strand. Een gedeelte van een zwembad rechts. Hier en daar wat speelgoed.

Bij aanvang is van dit alles nog niets zichtbaar. Slechts een spot op Astrid, die op een stoel op de patio zit. Ze is begin dertig. Een charmante tv-presentatrice. Ze is bezig met een tv-opname, maar dat is nog niet direkt duidelijk. De crew is niet te zien en zal ook altijd buiten beeld blijven. Soms horen we hun stemmen in de verte, maar hun kreten blijven voor ons onverstaanbaar.

ASTRID: *(in camera)* Een goedenavond, kijkers. Hier is uw Astrid Barend. Het verhaal van deze aflevering van ONVERGETELIJKE ONTMOETINGEN begint zeventien jaar geleden op een grauwe, gruwelijke en glibberige ochtend in novem.... Oh, shit. Laat maar lopen. Dat gaat er bij de montage wel uit. Ik begin gelijk nog eens. Grauw en gruwelijk. Grauw en guur! *(langzaam)* Grauw en guur... Nu gaat ie goed. Grauw en guur. Een goedenavond, kijkers. Hier is uw Astrid Barend. Het verhaal van deze aflevering van ONGELOFELIJKE ONTMOETINGEN... Godsamme! Dit is inderdaad niet te geloven. Neen, neen, neen, niks aan de hand.. Laat lopen! Een goedenavond, kijkers. Hier is uw Astrid Barend. Het verhaal van deze aflevering van ONVERGETELIJKE ONTMOETINGEN begint zeventien jaar geleden op een grauwe, gure en glibberige ochtend in november en eindigt *(ze illustreert haarwoorden met een gebaar. Het licht laat de totale omgeving zien alsof de camera uitzoemt. Astrid heeft een handmicrofoon of een klein microfoontje op haar blouse. We zien een autocue en allerlei scripts en aantekeningen, krantenfotoos en artikelen op een lessenaar of tafeltje)* hier.... In de stralende zomerzon aan de Middellandse Zee. Deze geschiedenis ademt -eigenlijk wel passende sfeer van een sprookje. Met een held en een schurk. Zelfs een prinses, maar onherkenbaar, als Assepoester. Een kindersprookje is het niet. Het is een waar gebeurd verhaal. Dit is de echte wereld, waar schijn bedriegt. De echte wereld waarin helden verdwijnen in het niet; de echte wereld waarin schurken zomaar helden kunnen worden. En hoe gaat het met de Assepoesters van deze wereld?

Worden zij prinsessen? Kijk naar deze aflevering van ONVERGETELIJKE ONTMOETINGEN en oordeelt u zelf. *(pauze. Ze kijkt in de camera, veelbetekenend, moralistisch)* En cut. Oké? *(een kreet van waardering van de crew)* Heb je de inzoom? *(gebaar)* De inzoom?! *(kreet van de crew)* Je weet zeker dat je dit er allemaal op hebt? *(kreet van de crew)* Wat?! *(ze wordt zich bewust van microfoon en geluidsman)* Oh, sorry Danny. Was niet de bedoeling je trommelvliezen te scheuren. Sorry, schaaaat. *(ze kijkt op haar horloge; ze wil weer brullen, maar weet zich op tijd te beheersen)* Sjors.... *(herstelt zich)* Sorry, schaaaat. Danny, schat, vraag jij Sjors of hij de aankomst kan voorbereiden. Dat jullie klaar zijn voor de aankomst. Zou hij dat nu kunnen doen? Waar we het over hadden? Bij de bocht. We zien de taxi van die man de heuvel op kronkelen... en dan de eerste ontmoeting bij de poort? Oké? Sjors weet waar dat is. Ik kom zo bij jullie. Natuurlijk, schaaaat. Ik doe hem uit. Batterijtjes sparen. *(ze ontkoppelt haar microfoon. Ondertussen komt Trudy aarzelend naar buiten. Ze is maar een paar jaar ouder dan Astrid, hetgeen ze met overdreven zorg, maar vergeefs, probeert te verbergen. Gedreven door een overmatige zucht haar echtgenoot Marco te behagen, heeft Trudy er alles aan gedaan om er tien jaar jonger uit te zien. Een uitstraling waarop hij waarschijnlijk ooit verliefd op werd. In verband met de tv-opnames heeft ze er nog eens een schepje bovenop gedaan)*

TRUDY: Ik stoer toch niet...?

ASTRID: Nee, we zijn klaar. Kom maar verder.

TRUDY: Willen jullie allemaal koffie? Een kopje koffie?

ASTRID: Dat sla ik niet af. Ik denk dat het voor de crew niet hoeft. Die hebben zo hun eigen verfrissingen bij zich.

TRUDY: Zeker weten?

ASTRID: Laat ze hun gang maar gaan. Ze moeten hun nieuwe instellingen voorbereiden. Ik wil meneer Van de Made filmen als hij van zijn hotel hierheen komt.

TRUDY: Ja, ja, ja natuurlijk.

ASTRID: En dan hoop ik zijn eerste ontmoeting met uw man...

TRUDY: Ja, ja, natuurlijk. Maar ik weet niet of Marco...

ASTRID: Is ie nog niet terug?

TRUDY: Hij had er moeten zijn. Hij zei dat ie er zou zijn. *(ze loopt richting poort)* Beb zou ervoor zorgen dat hij... Wacht even, ik.... *(roept)* Beb. Komt ie er al aan? Zie je hem al? Nee?

ASTRID: Nee?

TRUDY: Nee. Het spijt me. Hij zou alleen even met de kinderen naar het strand. Met Kika. Dat is ons kindermeisje. Meestal kun je ze van

hieruit zien op het strand.... Hij heeft beloofd dat ie er zou zijn.

ASTRID: *(koel)* Dat dacht ik ook.

TRUDY: Niets voor hem om te laat te komen. Ik maak wat koffie. Misschien is het hem ontschoten. *(ze glimlacht)* Als ie met de kinderen bezig is.... *(ze glipt het huis in)*

ASTRID: *(glimlacht)* Natuurlijk. *(haar gezicht betreft. ze kijkt op haar horloge)* Wat een klootzak. *(ze pakt haar spullen van de tafel. Beb komt door de poort. Hij is rond de dertig. Een jonge energieke producer die onbewogen handelt en kijkt. Vooral om zijn onzekerheid te verbergen)*

BEB: Niemand te bekennen.

ASTRID: Waar hangt ie uit?!

BEB: Zandkastelen bouwen. Zijn kinderen tot aan hun nek ingraven. Misschien ligt ie te wippen in een kuil met de kinderoppas. Wie zal het zeggen.

ASTRID: Maar hij wist het toch. Hij wist het.

BEB: Natuurlijk wist ie het.

ASTRID: Jij wist ook precies wat de bedoeling was, Beb. We hebben het gisteravond nog doorgenomen.

BEB: Ik weet het. En hij weet er absoluut van.

ASTRID: Hij weet dat ik hun eerste ontmoeting wilde vastleggen.

BEB: Ik weet het, schat, ik weet het.

ASTRID: Dat heb ik absoluut nodig voor het programma. Dat weet ie.

BEB: Ik weet het. Hij weet het. Hij zei dat jullie het hadden besproken. Ik weet het zeker.

ASTRID: Ik heb het uitvoerig met hem besproken. Waar of niet?

BEB: Dat zeg ik je toch. Hij weet het. Goed? Hij weet het.

ASTRID: Maar als ie het weet, waarom is ie er dan godverdomme niet?!

BEB: Weet ik dat?! *(pauze)* Jij kent hem.

ASTRID: Ja.

BEB: Je kunt hem niet zeggen wat ie wel en niet moet doen.

ASTRID: Ik begrijp bij God niet waarom hij met handschoentjes moet aangepakt.

BEB: Het is een ster, schat. Een ster. Of niet soms? *(pauze)* Hij laat je niet stikken. Geen zorgen.

ASTRID: Wat lul je nou?! Wat doet ie dan nu?

BEB: Je kunt het altijd later nog opnemen. Die ontmoeting. Die speel je toch later gewoon een beetje na.

ASTRID: Zo simpel is dat niet.

BEB: Waarom niet? Daar draait Marco zijn hand niet voor om. Het is een prof. Heeft ie wel vaker gedaan. In een of ander programma moest ie kankerpatiëntjes in een kinderziekenhuis bezoeken. Dat

deed ie gewoon in Aalsmeer, in de studio. Geen hond die er iets van heeft gemerkt. Behalve dan die kankerpatiëntjes. Dat kan ie. Dat is voor hem een eitje.

ASTRID: Natuurlijk kan ie dat. Maar ik weet niet of meneer Van de Made zoveel talent heeft.

BEB: Denk je van niet?

ASTRID: Ik denk van niet.

BEB: Het is van nature geen acteur?

ASTRID: Er zit net zoveel leven in als in een plaat spaanplaat. Ik heb meneer Van de Made vier dagen geïnterviewd. Bij hem thuis in Zoetermeer. Dat heeft mij alles bij elkaar misschien tien seconden bruikbaar materiaal opgeleverd. En dat zijn de shots van Zoetermeer.

BEB: Geen prater?

ASTRID: Hij praat wat af. Maar hij zegt niks. Toen ik op die verslaggeverscursus van het NOB zat, zeiden ze: er komt een dag dat je tegenover iemand zit waarbij je op iedere vraag bot vangt. Na tien jaar dacht ik: die kelk is aan mij voorbij gegaan. En dan krijg je Arend Van de Made voor je snufferd. (peinst) Hij wil wel praten. Dat is het probleem niet. Dat kom je wel vaker tegen. Met een complimentje hier en een vleierijtje daar masseer je ze wel los. Of je roept iets dat absoluut niet klopt en uit zelfverdediging schieten ze zo in de vierde versnelling. Maar deze persoon... die is van rubber. Ongelooflijk: wat je ook tegen hem zegt... hij is het altijd en voor duizend procent met je eens. Je verzuipt in een bodemloze oceaan van instemming. Als je een lucifer bij een emmer water houdt, heb je meer vuur.

BEB: Het lijkt wel een mediagetrainde politicus. En hoe zit het met mevrouw Van de Made? Valt daar iets aan te beleven?

ASTRID: Die heeft zich die vier dagen op zolder verstopt. Daar heb ik geen woord mee gesproken. Het enige wat ik nog kan hopen, is, dat als ie een keer hier is, weg uit het woeste leven van Zoetermeer, dat ie schaamteloos zijn geheimen prijs geeft.

BEB: (*slentert naar de poort*) Misschien dat de stralende zon hem op zijn gemak stelt.

ASTRID: Komt Marco er aan?

BEB: Ik zie niks wat op hem lijkt.

ASTRID: Ik mag hopen dat ie dit wel serieus neemt.

BEB: Natuurlijk. Marco is een professional.

ASTRID: Als ie het maar niet ziet als het zoveelste waardeloze interviewtje.

BEB: Dat heb ik hem niet horen zeggen.

ASTRID: Een aardig programmaatje waar ie nauwelijks met zijn

aandacht bij is.

BEB: Wie zegt dat nou?!

ASTRID: Voor mij is dit belangrijk! Als dit er goed op komt, heb ik de volgende zeven afleveringen in the pocket. Dat zijn er acht in totaal.

BEB: *(onder de indruk)* Acht. Toe maar!

ASTRID: Ja.. en nou komt ie!... : plus een toezegging -zwart op wit-van nog eens acht voor het nieuwe seizoen.

BEB: Zestien. Niet mis.

ASTRID: Precies. Zestien. Mijn eigen serie. Dat heb ik in mijn eentje voor elkaar gekregen. Eigen redactie. Eigen keuzes. Helemaal in mijn eentje. Nou jij weer.

BEB: Niet mis. Vandaag de dag.

ASTRID: Er zijn er zat die zitten te wachten dat ik op mijn bek ga. Essink. En Diewertje. En dat kreng van Joosten. Reken er op! En dan die Marc-Marie. Die zitten zich nu al te verkneukelen. Maar ik ben waar ik nu ben en ik laat me geen strobreed meer in de weg leggen. Ik heb hier voor geknokt, het is een gouden kans, en die grijp ik. Let maar op!

BEB: Dat doe ik.

ASTRID: Van de Made niet, jij niet, Marco niet en ook niet die slappe ongeïnspireerde crew die niet vooruit te trappen is -en ik weet wie mij met dat stelletje heeft opgezadeld... Mevrouw tje Keur... Wij spreken elkaar nog als ik terug ben, daar kan ze donder op zeggen. O Jezus: staat die microfoon nog aan?! O neen... Gelukkig maar. Beb, als ik de keus heb om dit te maken of reportagetjes over halfzachte schilders en componisten, laat staan tonelisten die in de marge opnieuw het wiel staan uit te vinden, dan weet ik wel wat ik doe. Je moet me goed begrijpen: Marco is mij wat verschuldigd. Beb, hij staat bij mij in het krijt. Ik heb hem geholpen. Vergeet dat niet. *(drukt haar wijsvinger stevig tegen haar borst)* Aan dit trutje van Radio West heeft hij zijn hele schitterende carrière te danken. Vergeet dat niet!

BEB: Natuurlijk niet. Oké.

ASTRID: Vergeet dat niet!!

BEB: Oké. Relax. *(pauze. Astrid kookt innerlijk van woede)* We houden van je. Beloofd. We zijn gek met je.

ASTRID: Niemand hoeft van mij te houden. Ik wil een gezonde samenwerking.

BEB: *(loopt naar de poort)* Rustig nou maar. Relax.

ASTRID: *(kijkt op haar horloge)* Hij zou hier zijn. Waarom is ie hier niet? Neen, hier zit ik echt op te wachten.

BEB: Hij is maar een minuut te laat.

ASTRID: Als ze er zijn, zal je zien dat die crew een pauze wil. Ik heb

nog nooit zo'n stelletje meegemaakt. Telkens als er een nieuwe band in moet hebben ze een vergadering over hun onkostenregeling. En het heeft echt geen zin om na de lunch te draaien, want dan liggen ze op apegapen. Slappe hap. Ze hebben nog geen steady shot geproduceerd: het lijkt wel of we op de rand van de Etna staan te filmen.

BEB: *(nog steeds bij de poort)* Ik zie daar in de verte een wagende heuvel op komen.

ASTRID: Marco?

BEB: Neen, het is geen jeep. Het lijkt meer een taxi. Wie weet is het jouw meneer Van de Made.

ASTRID: Dat zou mooi zijn. We kunnen in ieder geval zijn aankomst filmen. Zijn reactie op dit alles hier. Als er iets van een reactie in hem los komt. Ga jij achter Marco aan. *(terwijl ze vertrekt)* Jij bent tenslotte zijn agent.

BEB: Manager.... *(Astrid vertrekt gehaast door de poort)*

ASTRID: *(roept)* Sjors!! Opschieten. Daar is ie!!! Kom op, jongens. Hij is er!!! *(als Astrid verdwijnt, verschijnt Trudy met een blad koffie)*

TRUDY: Is er iets?

BEB: Ik geloof dat meneer Van de Made is gearriveerd.

TRUDY: *(zonder enig enthousiasme)* Mooi... Fijn.

BEB: Nerveus?

TRUDY: Waarom zou ik?

BEB: Dat is allemaal jaren geleden. Je had nog geen stap in zijn leven gezet.

TRUDY: Jij weet verduveld goed hoe ik over dit alles denk.

BEB: Oké.

TRUDY: Jij hebt het hem aangepreft. Dit programma.

BEB: Marco valt niets aan te praten. Dat lukt niemand. Je kunt het mij niet kwalijk nemen. Wees eerlijk: is het jou ooit gelukt hem ergens in te praten? *(Trudy geeft geen antwoord)* Nou dan.

TRUDY: Hij zei dat ie rond deze tijd terug zou zijn. Hij heeft het vergeten. Dat is het. Wat ie niet wil, vergeet hij gewoon. BEB: Misschien dat Kika het hem helpt onthouden.

TRUDY: Dat lijkt mij wat te veel gevraagd van Kika. Onthouden is niet haar grootste talent. Ik ga er maar een kopje bij halen. *(ze wil gaan)*

BEB: Kan niemand anders dat voor je doen?

TRUDY: Wat bedoel je?

BEB: Koffie zetten. Kopjes halen.

TRUDY: Marta schuifelt hier rond. Maar in de tijd dat ik heb uitgelegd wat ik wil, heb ik het zelf al tien keer gedaan. Ze verstaat Nederlands. Dat weet ik zeker. Marco begrijpt ze uitstekend. Misschien praat ik

een ander soort Nederlands, ik weet het niet....- (*Trudy gaat het huis binnen. Beb slentert naar het zwembad. Hij voelt met zijn hand in het water. Josè, rond de vijftig, verschijnt met een zwembadhark. Hij negeert Beb, zoals hij iedereen negeert. Behalve als Marco tegen hem praat*)

BEB: Goedemorgen. (*Josè reageert niet en begint de oppervlakte van het zwembad schoon te maken. En zo beweegt hij uit het zicht*)

BEB: (*sarcastisch*) Dank u. Vind ik ook. Leuk u gesproken te hebben. Het spijt me u in de rede te moeten vallen, maar ik heb nog wat te doen. O, neen, zeker niet. Eensgelijks. (*Trudy komt uit het huis*)

TRUDY: (*pratend tegen iemand die kennelijk achter haar aan loopt*) We wilden net koffie inschenken, hier buiten. Als U trek hebt. (*Trudy wordt gevolgd door Arend van de Made. Een man van ergens in de veertig. Hij doet Astrids beschrijving geen geweld aan: op het eerste gezicht totaal niet imponerend. Zijn gebrek aan agressie wordt zoals dat vaker voorkomt in de natuur, gecompenseerd door een volledige ongevoeligheid voor de aanvallen van anderen. Zijn kleren zijn niet geheel afgestemd op het klimaat waarin hij is beland*)

AREND: (*terwijl hij het terras betreedt*) Grandioos. Meer kan ik niet zeggen: grandioos!! (de patio en het zwembad ontwarend) Kijk eens... Grandioos!!!

TRUDY: (*weet niet hoe te reageren*) Dank u. Mag ik u voorstellen... (*wijst op Beb*) mijn mans manager, heeft u die al ontmoet?

BEB: (*loopt op hem toe*) Prettig kennis te maken.

TRUDY: Dit is Beb Kemna. Meneer van de Made.

AREND: Van De Made. Hoe maakt u het?

BEB: Kemna. Leuk u te ontmoeten. (*ze geven elkaar de hand*)

AREND: Is dit niet grandioos. Dit is toch grandioos. Staat u mij toe... (*Hij wijst op het terras*)

TRUDY: Gaat uw gang.

AREND: (*loopt over het terras*) Oh, oh, oh, oh. (*bewondert het uitzicht vanuit de poort*) Oh. (*zijn blik valt op het zwembad*) Wat een bad! Dat nodigt uit! Toch?

TRUDY: U kunt er gebruik van maken. Wanneer u maar wilt.

AREND: O neen.

TRUDY: Neen?

AREND: Neen, neen. Mij zie je niet in het water. Daar heb ik een broertje aan dood. (*hij ziet Josè*) Hallo! U ook een goedemorgen.

TRUDY: Ik wilde juist een kopje pakken. Als u mij niet kwalijk neemt.

AREND: Niet in het minst. Als ik kan helpen.

TRUDY: Het lukt wel. Ik kom er aan. (*Trudy gaat het huis weer binnen*)

AREND: Ik kan niet anders zeggen: wat wil een mens nog meer?!

Toch?
BEB: Zeker.
AREND: Grandioos. In één woord: grandioos! (*duidt op Josè*) Is dat familie?
BEB: Dat is de tuinier.
AREND: (*onder de indruk*) De tuinier. O ja?
BEB: Inderdaad.
AREND: Bijzonder. (*kijkt rond*) Nu nog een tuin. Toch? (*lacht*)
BEB: Hij houdt het zwembad schoon... Dat soort klusjes.
AREND: O, dat zal best. Ik maakte maar een grapje. Dit terras vereist natuurlijk ook heel wat onderhoud. Ik kan me zo voorstellen: al dat onkruid tussen die klinkertjes. Dat moet tenslotte ook gewied.
BEB: Lijkt mij wel, ja.
AREND: (*roept naar Josè*) Neemt u mij niet kwalijk... Heeft u veel last van onkruid? Ik zeg: heeft u veel last van onkruid?
BEB: Ik geloof niet dat hij Nederlands verstaat.
AREND: Oh. (*roept*) Gracias! (*tegen Beb*) Dat is het enige Spaans dat ik machtig ben.
BEB: Niet gek.
AREND: Spaans voor onkruidbestrijdingsmiddel, ik zou het echt niet weten. (*ademt diep in*) Grandioos! (*korte pauze*)
BEB: Goede vlucht gehad?
AREND: Pardon?
BEB: Goede vlucht. Met het vliegtuig. Goede vlucht gehad?
AREND: Grandioos. We hadden een heel gezelschap uit Brabant aan boord. Allemaal schuine liedjes, de hele reis lang.
BEB: Het is niet waar.
AREND: Als ze de stewardessen niet in de maling namen. Dan hield het gezang even op. Het was om je te begillen.
BEB: Vrolijke boel.
AREND: Een paar hebben zich nog verkleed, als stewardess, een paar kerels. Toen bleek dat we ook nog in het zelfde hotel zaten. Dus...
BEB: Is het in orde? Het hotel.
AREND: Schoon. Netjes. En de ramen kunnen open. Dat is het enige waar ik op sta in een hotel.
BEB: (*licht verbijsterd*) Het is niet waar.
AREND: Als ik slaap, heb ik frisse lucht nodig. Niet dat ik veel in hotels vertoef. O, o, ik geniet met volle teugen van iedere minuut, dat kan ik u wel vertellen. Vrij reizen. Gratis eten. Gratis hotel. VIP-behandeling. En ik kom op de televisie. Dat maak je niet iedere dag mee. Toch?
BEB: Zeker niet.
AREND: Je moet er uit halen wat er in zit.

BEB: Dat zou ik zeker doen.

AREND: Ze waren er allemaal toen ik aankwam. Hartverwarmend. De hele crew. Ik ken ze stuk voor stuk. Ze hebben tenslotte vier dagen bij mij thuis gebivakkeerd. Leuk ze weer te zien. En dan helemaal hier. En maar filmen. En die brave Astrid zwaaien met haar armen om maar aan te geven wat ze wil. Maar het werkt goed. Leuk stel mensen. Allemaal even makkelijk, dat is me wel opgevallen. Neem maar van mij aan: we hebben wat afgelachen bij mij thuis in Zoetermeer. *(hij staat nu in de poort)* Dat is zeker de Middellandse Zee. Daar beneden? Toch?

BEB: Al dat water bedoelt u? Waar het land ophoudt?

AREND: *(bekijkt het uitzicht zorgvuldig)* De Mediterraanee. Allemachtig! Heb ik iets te vertellen als ik terug ben. *(Trudy verschijnt met haar extra koffiekopje)*

TRUDY: Daar zijn we dan.

AREND: Allemachtig. Ik voel me een beetje een kleine jongen, mevrouw Mink. Ik moet zeggen: dit is volmaakt.

TRUDY: Zeker.... We hebben het getroffen.

BEB: *(om elke valse indruk te vermijden)* U moet wel beseffen: het is ze niet komen aanwaaien. Jullie hebben het verdiend.

AREND: *(uit angst niet verkeerd over te komen)* O, natuurlijk, ontegenzeggelijk!

TRUDY: Marco heeft het verdiend.

BEB: Jullie beiden.

TRUDY: *(niet overtuigd)* Lief van je, dat je dat zegt.

AREND: Achter iedere succesvolle man .... Zo zeggen ze dat toch? Toch?

TRUDY: Ik vrees dat mijn man nog op het strand is met de kinderen. Hij zal zo wel komen.

AREND: O. Hoeveel kinderen heeft u?

TRUDY: Twee. Koffie, meneer Van de Made?

AREND: Alstublieft. Maar zegt u Arend, alstublieft. Met melk en drie schepjes suiker, alstublieft.

TRUDY: Beb?

BEB: Als gewoonlijk. Zwart zonder suiker.

AREND: En hoe groot zijn de kinderen, Trudy.. Ik kan toch wel Trudy zeggen.

TRUDY: Cindy is zeven en Timmetje is net vijf geworden.

AREND: Schattig. Van allebei één. Leuk. Toch?

TRUDY: Ja.

AREND: Die moeten het hier heerlijk hebben.

TRUDY: O ja, zeker. *(geeft hem koffie)* Meneer Van de Made.

AREND: Dank u wel. Arend. Doe mij een genoegen, noemt u mij Arend.
(*kleine pauze. Beb krijgt zijn koffie*)

BEB: Bedankt. En heeft u kinderen, meneer... Arend, heb jij kinderen.

AREND: Nee. Nee. (*een pauze waarin hij aanstalten lijkt te maken op dit onderwerp door te gaan*) Nee.

BEB: Ah.

AREND: Kijk, mijn vrouw.... We hebben gezamenlijk besloten geen kinderen te verwekken. We hebben ingezien dat we niet de ideale ouders zijn, zij niet. Ik niet.

BEB: Jammer dat uw vrouw niet mee kon komen.

AREND: O neen. letje is geen reizigster.

BEB: Nee?

AREND: Zeker zo'n lange vlucht kan ze niet aan.

BEB: Erg jammer. (*pauze*)

TRUDY: Het gaat toch wel goed met haar.. Ik bedoel: ze is toch niet ziek?

AREND: O neen, ze is zeer opgewekt.

BEB: Gelukkig maar.

AREND: Op het ogenblik. Ze heeft natuurlijk haar ups en downs.

TRUDY: Zoals wij allen.

BEB: Absoluut. (*pauze*)

TRUDY: Het zal u goed doen te weten dat ik Marco's tweede vrouw ben. Ik had niets met zijn leven van doen.... toen dat allemaal is voorgevallen... Ik bedoel: Marco en ik zijn pas acht jaar getrouwd.

AREND: Ja. Dat heb ik gelezen, dat ie is hertrouwd. Ik ben volledig op de hoogte van jullie romance. Uit zijn boek.

TRUDY: (*niet enthousiast*) Dat heeft u gelezen

AREND: Heel romantisch. Is het echt zo gegaan? Heeft hij je daadwerkelijk geschaakt in een parkeergarage, achter in een bestelbus.

TRUDY: (*terughoudend*) Zo zou je het kunnen zien....

BEB: Trudy heeft er haar hele leven naar verlangd ouderwets geschaakt te worden. (*Arend lacht luid. Pauze*)

TRUDY: Wat ik wil zeggen, is, dat dat wat is voorgevallen.... tussen jou en Marco... dat was toen hij nog met Donnatella was getrouwd. Ik speelde daar geen enkele rol in. Ik had hem nog nooit ontmoet. Ik was zelf ook nog met iemand anders getrouwd, zo gaat dat. Maar dat was een doodlopende weg.

AREND: Het huwelijk met de tandtechnicus.

TRUDY: Ja....

AREND: Goh. Ja.

TRUDY: (*licht geïrriteerd*) Wat ik duidelijk wil maken is, dat ik niets te

maken heb met dát deel van het leven van Marco. Als ze voor dit programma daar iets over willen weten, dan gaan ze maar naar Donnatella. Als ze haar uit haar delirium kunnen opwekken tenminste. Toen ik Marco ontmoette, was dat alles al een ver verleden. Ik maak er geen deel van uit en ik wil er ook niets van weten. Nu zijn wij allemaal andere mensen. Laten we dat tenminste hopen. En het moet me van het hart dat ik het sowieso niet eens ben met dit programma. Als ik heel eerlijk ben: dit mag niet plaatsvinden. Het spijt me. Ik heb dat Marco verteld en zij weet dat ook. Mevrouw Barend. En nu zeg ik het u ook nog eens. Het spijt me. Het is onnodig. En pijnlijk. Dat moet niet worden opgerakeld. Al dat gewroet in die verzuurde aarde rijt oude wonden open. Het verbaast mij niks dat uw vrouw niet is meegekomen. Ik had dat ook niet gedaan. Wat zij heeft meegemaakt... Maar, zoals ik zeg: ik sta er buiten. En wat Marco doet, dat zijn zijn zaken. Maar ik had het wel op prijs gesteld als ze mij hadden geraadpleegd; ik ben tenslotte zijn vrouw. En de moeder van zijn kinderen .. Hoewel je dat niet altijd zou zeggen... wat dunkt u... jij...? *(ze staat op het punt in huilen uit te barsten)* Arend, wil je me even verontschuldigen.... ik moet binnen even iets halen... ik *(ze gaat naar binnen. Arend staat verbaasd op. Beb blijft in zijn stoel)*

BEB: *(roept haar na)* Trudy.... rustig nou maar... *(stilte)* Het komt wel in orde.

AREND: Dat is me nou ook wat. Ik had geen idee van haar gevoelens. Ik zou niet....

BEB: Het komt wel goed met haar. Maak je maar geen zorgen. Het zit allemaal een beetje.... *(vaag gebaar)* begrijp je?

AREND: Eerlijk gezegd... neen.

BEB: Een beetje stroef. Tussen die twee. Trudy en Marco.

AREND: O.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto